

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 20/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Небојше Пејића и др, због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених: Небојше Пејића - адвоката С.С.; окривљеног Славише Боровчанина - адвоката В.Д. и окривљеног Радивоја Секулића - адвоката М.П., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 37/2012 од 12.02.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године, у седници већа одржаној 01.09.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Боровчанина и браниоца окривљеног Радивоја Секулића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 37/2012 од 12.02.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Пејића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 37/2012 од 12.02.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 37/2012 од 12.02.2014. године, између осталих, окривљени Небојша Пејић оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 22.11.2011. године до 25.01.2013. године; окривљени Славиша Боровчанин оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење

људи из члана 350. став 4. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 22.11.2011. до 16.03.2012. године, док је окривљени Радивој Секулић оглашен кривим због извршеног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 22.11.2011. до 29.12.2011. године.

Истом пресудом на основу члана 87. став 1. у вези члана 79. став 1. тачка 7. и члана 80. КЗ и члана 350. став 5. КЗ, између осталих, окривљенима Небојши Пејићу, Славиши Боровчанину и Радивоју Секулићу изречене су мере безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде.

На основу члана 91, члана 92. став 1. КЗ и члана 538. став 1. и 2. те члана 541. став 2. ЗКП-а од окривљеног Славише Боровчанина одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, као у изреци пресуде, док су окривљени, између осталих, Небојша Пејић и Радивој Секулић обавезани да на име преосталог дела прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плате динарску противвредност новчаних износа као у изреци пресуде, те су обавезани да на основу члана 262. став 2. и члана 264. ЗКП накнаде трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем.

Наведеном правоснажном пресудом, између осталих, окривљени Небојша Пејић, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, а трошкови кривичног поступка везано за ослобађајући део, на основу члана 265. став 1. ЗКП пали су на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године, одбијене су као неосноване, између осталих, жалбе окривљеног Небојше Пејића и његовог браниоца адвоката С.С.; браниоца окривљеног Славише Боровчанина, адвоката В.Д. и браниоца окривљеног Радивоја Секулића, адвоката М.П. и потврђена пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење К-По1 37/2012 од 12.02.2014. године

Захтеве за заштиту законитости против наведених правоснажних пресуда, Врховном касационом суду су поднели:

- бранилац окривљеног Славише Боровчанина, адвокат В.Д., на основу члана 483. став 1. и 3. ЗКП, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те одредбе члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. ЗКП, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, уз предлог да Врховни касациони суд преиначи побијане правоснажне пресуде тако што ће окривљеног Славишу Боровчанина огласити кривим за кривично дело из члана 350. став 3. КЗ и изрећи му казну затвора у трајању од једне године или да у односу на овог окривљеног побијане правоснажне пресуде укине и предмет врати на суђење првостепеном суду;

- бранилац окривљеног Радивоја Секулића, адвокат М.П., због повреде одредбе члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП у вези са чланом 112. став 35) Кривичног законика и одредбе члана 486. став 2. ЗКП, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и тачка 4) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да побијане правноснажне пресуде укине у односу на овог окривљеног и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи првостепену односно само другостепену одлуку у погледу правне квалификације кривичног дела тако што ће окривљеног Радивоја Секулића огласити кривим за кривично дело из члана 350. став 2. Кривичног законика те му изрећи казну у предвиђеном оквиру;

- бранилац окривљеног Небојше Пејића, адвокат С.С., на основу члана 483. став 1. ЗКП, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да донесе пресуду којом ће укинути побијане правноснажне пресуде и предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Славише Боровчанина, Радивоја Секулића и Небојше Пејића, Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима бранилаца окривљених, нашао:

Захтеви за заштиту законитости:

- браниоца окривљеног Славише Боровчанина, адвоката В.Д. и
- браниоца окривљеног Радивоја Секулића, адвоката М.П., су неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Пејића, адвоката С.С. је неблаговремен.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Боровчанина, адвоката В.Д. се наведене правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да је првостепени суд у доказном поступку извршио увид у СМС поруке и транскрипте телефонских разговора који су прибављени на основу незаконитих наредби. Како је прва у низу наредби издата против НН лица што је, по ставу одбране према тада важећем ЗКП-у, било забрањено, то су и све остале наредбе које су из ње произашле незаконите.

Такође, по ставу браниоца окривљеног Славише Боровчанина, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП огледа се и у томе што је првостепени суд у доказном поступку извео незаконите доказе -

пресуде донете на основу споразума о признању кривичног дела за окривљене: Јовицу Крстановића, Блашка Ваџица, Драгана Пејића и Арпада Оркоса. Тиме се, по ставу одбране, у наш правосудни систем уводи формални доказ и чини битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Боровчанина, адвоката В.Д. оценио као неосноване. С`обзиром на то да је на наведене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на идентичан начин указивао бранилац окривљеног Славише Боровчанина, адвокат В.Д. у поступку по редовном правном леку, те да Врховни касациони суд у свему прихвата, као јасне и довољне разлоге које је на странама 11, 12 и 13 пресуде Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године дао Апелациони суд у Београду Посебно одељење, то овај суд упућује на дате разлоге, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Захтевом браниоца окривљеног Славише Боровчанина се указује и на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. ЗКП, а захтевом браниоца окривљеног Радивоја Секулића, адвоката М.П. на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП. Браниоци ових окривљених налазе да су окривљени Славиша Боровчанин и окривљени Радивој Секулић поступали самостално, а не у оквиру организоване криминалне групе како је иста дефинисана чланом 112. став 35. Кривичног законика истичући посебно чињеницу да су они оглашени кривим само за по једно кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, при чему је окривљени Радивој Секулић извршио једну радњу на краткој релацији, за коју је добио 50 евра, што све по ставу одбране, указује да је окривљени Славиша Боровчанин могао бити оглашен кривим за предметно кривично дело али само у смислу члана 350. став 3. Кривичног законика а окривљени Радивој Секулић за предметно кривично дело али у смислу одредбе члана 350. став 2. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је и ове наводе захтева бранилаца Славише Боровчанина и Радивоја Секулића, везано за повреду кривичног закона - одредбе члана 439. тачка 1), тачка 2) и тачка 3) ЗКП, оценио као неосноване. Имајући у виду да су напред наведене повреде Кривичног законика већ истицане у жалбама бранилаца окривљених Славише Боровчанина и Радивоја Секулића и да овај суд прихвата у свему разлоге које је дао жалбени суд на странама 30, 31, 32 и 33, а све у вези са разлозима датим на странама 20 и 21 пресуде Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године, Врховни касациони суд, у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује на разлоге дате у наведеној другостепеној пресуди.

Правноснажне пресуде се побијају, захтевом браниоца окривљеног Славише Боровчанина и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, но како наведена битна повреда одредаба кривичног поступка не спада у круг повреда због којих је могуће изјавити овај ванредни правни лек, а прописаних одредбом члана 485. став 4. у

вези става 1. ЗКП, од стране окривљеног преко браниоца, то Врховни касациони суд о овом делу захтева није мериторно одлучивао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Пејића, адвоката С.С. је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, прописано је да због повреда тог законика из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета, доставнице на име окривљеног Небојше Пејића, произлази да је окривљени правноснажну одлуку - пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 По1 22/14 од 06.02.2015. године, примио лично 02.04.2015. године, а из пријемног печата Врховног касационог суда произлази да је предметни захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднет 20.05.2015. године - препорученом поштом, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, из члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, те је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као неблагоприятен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, члана 491. став 1. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**